

บทที่ 2

เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

งานวิจัยในประเทศ

จันทร์ ผ่องศรี (2519) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 10" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มประชากรได้แก่ ครูพลานามัย จำนวน 27 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูสอนวิชาพลศึกษามีไม่เพียงพอ และต้องสอนทั้งในระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดคู่มือหลักสูตร ตำรา อีกมาก ผู้บริหารและครูผู้สอนเห็นว่า จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสมดีแล้ว เนื้อหาวิชาบังคับพลศึกษานั้นยังไม่เหมาะสม อุปสรรคการสอนวิชาพลศึกษามีเพียงพอ โรงเรียนใช้เกณฑ์การวัดและประเมินผลของกลุ่มโรงเรียน

ธีร ครแก้ว (2519) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับ พ.ศ.2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9" โดยใช้แบบสอบถาม ถามครูพลานามัยที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย จำนวน 9 โรงเรียน รวม 22 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยที่สอนอยู่ในระดับมัธยมศึกษาตอนปลายส่วนมากเป็นชาย และสอนทั้งสุขศึกษาและพลศึกษาทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้น และตอนปลาย เกี่ยวกับหลักสูตร พบว่า วิชาพลศึกษา และสุขศึกษา ควรแยกออกจากกัน ทั้งเนื้อหาวิชาและจุดมุ่งหมาย ในการใช้หลักสูตร โรงเรียนยังไม่พร้อมในการเตรียมคู่มือหลักสูตรประมวลการสอน ศึกษานิเทศก์ไม่ได้ช่วยเหลือในการแก้ปัญหาการใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่กำหนดให้เป็นวิชาบังคับ ยังไม่เหมาะสม แต่จำนวนคาบเรียนที่กำหนดให้มีความเหมาะสมดี แต่โรงเรียนใช้เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน การกำหนดวิชาเลือกและจุดประสงค์ของหลักสูตร มีความเหมาะสมดี อาจารย์ใหญ่และหัวหน้าสายวิชาให้ความสนับสนุนวิชาพลานามัยเป็นอย่างดี

นิคมัย เต๋นดวงบริพันธ์ (2519) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 7" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มประชากร ได้แก่ ครูพลานามัย จำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลานามัยส่วนใหญ่ สอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและตอนปลาย และสอนทั้งวิชาพลศึกษา และสุขศึกษา โรงเรียนส่วนมากยังขาดคู่มือหลักสูตร ประมวลการสอนและตำราอยู่อีกมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมดีแล้ว วิชาบังคับในวิชาพลศึกษายังมีไม่เพียงพอ การวัดและการประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมดีแล้ว และโรงเรียนก็ได้ใช้เกณฑ์นี้แล้ว

สุรศักดิ์ สุรโยธี (2519) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลายฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนในเขตการศึกษา 11" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย ถามครูพลานามัยที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย มีวุฒิต่ำกว่าปริญญาตรีและสอนทั้งวิชาพลศึกษา และสุขศึกษา ครูพลานามัยทั้งหมดสอนทั้งระดับมัธยมศึกษาตอนต้นและมัธยมศึกษาตอนปลาย โรงเรียนส่วนมาก ขาดครูพลานามัย คู่มือหลักสูตร และหนังสือประกอบการเรียน ศึกษานิเทศก์ให้ความช่วยเหลือครูพลานามัยเกี่ยวกับใช้หลักสูตรน้อยมาก จุดประสงค์ของหลักสูตรเหมาะสมดี วิชาบังคับในวิชาพลศึกษายังไม่เหมาะสม เนื้อหาวิชาทั้งพลศึกษาและสุขศึกษามีความเหมาะสมกับเวลาเรียน อุปกรณ์สิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียน การสอน ยังมีไม่เพียงพอ การวัดและการประเมินผลที่กรมพลศึกษาได้แนะนำไว้มีความเหมาะสมดีแล้ว และโรงเรียนก็ได้ใช้เกณฑ์นี้

นภพร ทศนัยนา (2519) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครูพลานามัย เกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนในเขตการศึกษา 5" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย กลุ่มประชากร ได้แก่ ครูพลานามัย จำนวน 30 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนส่วนใหญ่ มีครูพลานามัยไม่เพียงพอ ขาดตำรา คู่มือหลักสูตร ประมวลการสอน อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนวิชาพลานามัย จุดประสงค์ของหลักสูตรมีความเหมาะสม

ดีแล้ว ครูส่วนมากประสบปัญหาในการสอนวิชาพลศึกษา เนื่องจากวิชาบังคับยังไม่เหมาะสมกับสภาพแวดล้อมของท้องถิ่น สภาพของนักเรียนและอุปกรณ์ ตลอดจนสิ่งอำนวยความสะดวกในการเรียนการสอนไม่เพียงพอ ครุพลานามัยส่วนมากใช้เกณฑ์การให้คะแนนในด้านต่างๆ ตามที่กรมพลศึกษาแนะนำ

ลำเร็จ มณีเนตร (2520) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาของครุพลานามัยเกี่ยวกับการใช้หลักสูตรหมวดวิชาพลานามัยประโยคมัธยมศึกษาตอนปลาย ฉบับปี พ.ศ. 2518 ของโรงเรียนในเขตการศึกษา 2" โดยใช้แบบสอบถามครุพลานามัย จำนวน 28 คน ผลการวิจัยพบว่า ควรแยกวิชาพลศึกษา สุขศึกษา และจุดมุ่งหมายของทั้งสองวิชาออกจากกัน เนื้อหาวิชาสุขศึกษามีมาก แต่เวลาเรียนมีน้อย การใช้หลักสูตรโรงเรียนยังเตรียมบุคลากร คู่มือหลักสูตรและประมวลการเรียนยังไม่พร้อม ศึกษานิเทศก์ไม่ได้ช่วยเหลือในการใช้หลักสูตร เนื้อหาวิชาพลศึกษาที่เป็นวิชาบังคับไม่เหมาะสม ขาดอุปกรณ์การสอนวิชาสุขศึกษา การวัดและการประเมินผลใช้เกณฑ์กรมพลศึกษา

ปิยวรรณ เพ็ญสุภา (2521) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการสอนพลศึกษาของโรงเรียนสังกัดองค์การบริหารส่วนจังหวัดเชียงราย" โดยใช้แบบสอบถามครุพลศึกษาโรงเรียนละ 3 คน จำนวน 230 โรงเรียน ผลการวิจัยพบว่าจำนวนครุพลศึกษายังไม่เพียงพอ ครุพลศึกษามีงานรับผิดชอบมาก อุปกรณ์และสิ่งอำนวยความสะดวกยังไม่เพียงพอ นักเรียนส่วนใหญ่ไม่มีทักษะทางกีฬา และผู้บริหารไม่ให้การสนับสนุนเท่าที่ควร

กองวิจัยการศึกษา กรมวิชาการ (กระทรวงศึกษาธิการ, 2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การศึกษาความคิดเห็นของผู้บริหาร ครู นักเรียน และผู้ปกครอง ที่มีต่อรายวิชาพลศึกษาในกลุ่มวิชาพลานามัย ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2518 และ พ.ศ.2524" โดยใช้แบบสอบถามความคิดเห็นของผู้บริหารโรงเรียน หัวหน้าหมวดวิชาพลานามัย และครูผู้สอน แบบสำรวจความคิดเห็นของผู้ปกครอง และแบบสำรวจความสนใจของนักเรียนมัธยมศึกษาปีที่ 5 ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอนตามหลักสูตร พ.ศ.2518 ทั้งในด้านการดำเนินการสอนและการจัดกิจกรรมการเรียนการสอน ปัญหาที่มีมากที่สุดคือ ขาดความสะดวกด้านสถานที่ รองลงไป คือ ครูผู้สอนมีไม่เพียงพอ และขาดวัสดุอุปกรณ์

2. ความพร้อมของโรงเรียนในการจัดสอนตามหลักสูตร
 ชั้นมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2524 โรงเรียนมีความพร้อมที่จะเปิดการ
 สอนวิชาบังคับได้ 21 วิชา และวิชาเลือก ได้ 29 วิชา
3. ความคิดเห็นเกี่ยวกับรายวิชาต่างๆ ที่กำหนดไว้ในหลักสูตรเห็นว่ามีความ
 พร้อมเหมาะสมและมีคุณค่าเป็นที่สนใจแก่นักเรียน นอกจากนี้ยังควรเพิ่มวิชาเกมส์เบ็ดเตล็ด
 เกมส์พื้นเมือง ลีลาศ แครีบอล และไอคิโดไว้ในหลักสูตรอีกด้วย
4. การจัดเนื้อหาวิชาลีลาศไว้ในวิชากิจกรรมเข้าจังหวะ เหมาะสมดีแล้ว
 เพราะช่วยให้นักเรียนเข้าสังคมกับเพื่อนๆ ได้

ทิพย์วัลย์ เรืองขจร (2523) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตร
 มัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษาของโรงเรียนในเขตการศึกษา 3"
 โดยใช้แบบสอบถามครูพลศึกษา ที่สอนในโรงเรียนมัธยมศึกษาในระดับจังหวัด และอำเภอใน
 เขตการศึกษา 3 จำนวน 143 คน ผลการวิจัยพบว่า ครูพลศึกษามีปัญหามากในด้านการ
 สอนให้บรรลุตามจุดประสงค์ของหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น ในวิชาตะกร้อ 1 ตะกร้อ 2
 นอกจากนั้น ครูพลศึกษาในโรงเรียนระดับอำเภอยังมีปัญหามากในด้านการสอนให้บรรลุจุด
 ประสงค์ของวิชายิတ်หยุ่น 1 และยิတ်หยุ่น 2 อีกด้วย

สุนทรณ จิตต์ภักดี (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและดำเนิน
 โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนราษฎร์ ระดับมัธยมศึกษา ในเขตการศึกษา 8" โดยใช้
 แบบสอบถาม ถามครูพลศึกษา จำนวน 91 คน ผลการวิจัยพบว่า โรงเรียนราษฎร์ไม่
 สามารถจัดกิจกรรมได้ตามหลักสูตร ครูพลศึกษามีจำนวนน้อย อุปกรณ์ทางพลศึกษามีไม่
 เพียงพอกับจำนวนนักเรียน ขาดงบประมาณ ขาดความร่วมมือจากคณะครูภายในโรงเรียน
 ผู้บริหารไม่สนับสนุน และศึกษานิเทศก์ไม่ค่อยให้คำแนะนำช่วยเหลือครูพลศึกษาเลย

ประดัด แก้วผลิก (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการจัดและบริหาร
 พลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาของเขตการศึกษา 12" โดยใช้แบบสอบถาม ถามหัวหน้า
 หมวดวิชาพลศึกษานามัย และผู้บริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา จำนวน 70 โรงเรียน พบว่า
 ครูพลศึกษาไม่ศึกษาหาความรู้เพิ่มเติม ไม่ตรงต่อเวลา ใช้เวลาราชการไปปฏิบัติหน้าที่อื่น

ควรแต่งกายในช่วงเวลาพักให้เรียบร้อย และรับผิดชอบในอุปกรณ์พลศึกษา จำนวนนักเรียนแต่ละชั้นมากขึ้น ครูพลศึกษาไม่เพียงพอ คู่มือการสอนมีน้อย โรงเรียนส่วนใหญ่ขาดห้องเปลี่ยนเครื่องแต่งตัวนักเรียน ที่เก็บอุปกรณ์และการซ่อมแซมอุปกรณ์ทางพลศึกษา นักเรียนและเลิกการทำควมสะอาดร่างกายหลังจากเลิกเรียนพลศึกษา ผู้บริหารโรงเรียนส่วนใหญ่ยังไม่เข้าใจบทบาททางพลศึกษาดีพอ ทำให้เกิดอุปสรรคในการบริหารงานด้านพลศึกษา ผู้ปกครองนักเรียน ขาดการสนใจและเอาใจใส่ต่อการเรียนพลศึกษาของนักเรียน เกี่ยวกับการนิเทศการศึกษา โรงเรียนต้องการเอกสาร คู่มือทางพลศึกษา คำแนะนำในการใช้ ต้องการการประชุม อบรมสัมมนา ผู้สอนวิชาพลศึกษา

สุนีวรรณ ศษวัฒน์ (2524) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ปัญหาการใช้หลักสูตรมัธยมศึกษาตอนต้น พุทธศักราช 2521 วิชาพลศึกษา ในเขตกรุงเทพมหานคร" โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือในการวิจัย สอบถามครูพลศึกษาที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนต้น ทั้งโรงเรียนราษฎร์และโรงเรียนรัฐบาล จำนวน 189 คน ผลการวิจัยพบว่า ในความมุ่งหมายของหลักสูตร ครูพลศึกษาเห็นว่าเป็นความมุ่งหมายที่เหมาะสมดี เนื้อหาวิชารายวิชาที่ประสบปัญหาในด้านการสอนมากคือ กระบี่ ทั้งนักเรียนที่ไม่มีความสนใจในกิจกรรมที่เรียนและเนื้อหาวิชามากเกินไป ในวิชาตะกร้อจะมีปัญหามากเกี่ยวกับเนื้อหาไม่เหมาะสมกับระดับของนักเรียน และอาจารย์ไม่มีความถนัดในการสอน และในวิชายิद्धยุน จึงมีปัญหาเกี่ยวกับการไม่สามารถวัดและประเมินผลได้ทุกด้าน ครูพลศึกษาเห็นว่าวิชาที่ควรบรรจุอยู่ในหมวดวิชาบังคับ คือ วอลเลย์บอล แบดมินตัน กีฬาเข้าจังหวะ ฟุตบอลและศิลปะป้องกันตัว นอกจากนี้โรงเรียนส่วนใหญ่ยังขาดความพร้อมในเรื่องอุปกรณ์และสถานที่ เฉพาะอย่างยิ่งวิชากรีฑา เทเบิลเทนนิส และยิद्धยุน

พงษ์ศักดิ์ ภูมิพันธ์ (2526) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาของการสอนวิชาพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้นแบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา" จำนวน 500 คน ผลการวิจัยพบว่า ความคิดเห็นของครูพลศึกษาเกี่ยวกับปัญหาในการสอนวิชาพลศึกษา รายวิชาบังคับทุกวิชาตามหลักสูตรพ.ศ. 2521 ในโรงเรียนมัธยมศึกษาตอนต้น แบบสหศึกษา สังกัดกรมสามัญศึกษา ประสบปัญหามากคือ ด้านอุปกรณ์สถานที่ เกี่ยวกับไม่มีห้องเปลี่ยนชุดกีฬา และไม่มีที่ต้มน้ำ หรือ ทำความสะอาดร่างกาย

ด้านครูพลศึกษา เกี่ยวกับครูพลศึกษาไม่เพียงพอ อุปกรณ์การสอนไม่พอ สถานที่ไม่เหมาะสม เนื้อหาวิชาไม่เอื้ออำนวยในการจัดการแข่งขัน รายวิชาตะกร้อประสบปัญหามาก เกี่ยวกับนักเรียนหญิง เรียนทักษะใหม่ๆ ได้ช้ากว่านักเรียนชาย รายวิชาเทเบิลเทนนิส ประสบปัญหาด้านอุปกรณ์และสถานที่ไม่เพียงพอ และไม่เหมาะสม

หน่วยศึกษานิเทศก์ กรมพลศึกษา (2526) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การดำเนินการสอนวิชาพลศึกษา สุขศึกษา ระดับประถมศึกษา และมัธยมศึกษาทั่วประเทศ" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหาร ครูพลศึกษา และครูสุขศึกษา ผลการวิจัยพบว่า

1. ในการนำหลักสูตรพลศึกษาไปใช้สอนในโรงเรียน ครูผู้สอนพลศึกษา ส่วนใหญ่ร้อยละ 58.50 มีปัญหาพอควร
2. วิธีการสอนของครูพลศึกษาที่ใช้ในการสอนส่วนใหญ่ ร้อยละ 73.30 ใช้วิธีการสอนแบบสาธิต
3. ความพอเพียงของอุปกรณ์ประกอบการสอนพลศึกษา ครูผู้สอนส่วนใหญ่ ร้อยละ 82.10 มีความเห็นว่าอุปกรณ์การสอนพลศึกษาที่มีอยู่ มีจำนวนไม่เพียงพอ

นิรันดร์ กาทอง (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหารและครูพลศึกษา เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการจัดการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา ตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พ.ศ.2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9" โดยใช้แบบสอบถาม ถามผู้บริหาร และครูพลศึกษา ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนรัฐบาลในเขตการศึกษา 9 จำนวน 69 โรงเรียน รวม 227 คน ผลการวิจัยพบว่า การจัดการเรียนการสอนให้บรรลุจุดประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก กิจกรรมพลศึกษาที่เปิดสอนพิจารณาตามความพร้อมของโรงเรียน อุปกรณ์และสถานที่ การสอนจัดโปรแกรมพลศึกษาสำหรับเด็กพิเศษเป็นบางครั้ง โรงเรียนส่วนใหญ่ ไม่มีโรงฝึกพลศึกษา สถานที่เรียนไม่เพียงพอ การวัดและประเมินผลใช้เกณฑ์ของกลุ่มโรงเรียน

กฤษณ์ กลีกร (2530) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "ความคิดเห็นของผู้บริหาร และครูพลศึกษา เกี่ยวกับสภาพและปัญหาการจัดการเรียนการสอน วิชาพลศึกษาตามหลักสูตรมัธยมศึกษาตอนปลาย พุทธศักราช 2524 ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร" โดยใช้

แบบสอบถาม ตามผู้บริหาร และครูพลศึกษา ที่สอนในระดับมัธยมศึกษาตอนปลาย ของโรงเรียนรัฐบาลในกรุงเทพมหานคร จำนวน 98 โรงเรียน รวม 316 ชุด ผลการวิจัยพบว่า สามารถจัดการเรียนการสอน ให้บรรลุวัตถุประสงค์ของหลักสูตรอยู่ในระดับมาก กิจกรรมพลศึกษา เปิดสอนตามความพร้อมของโรงเรียน มีการนิเทศทางพลศึกษาในโรงเรียนส่วนใหญ่ ไม่มีโรงฝึกพลศึกษา สถานที่เรียนพลศึกษามีไม่เพียงพอ การประเมินผลการเรียนวิชาพลศึกษา ใช้เกณฑ์กลุ่มโรงเรียน ปัญหาในการเรียนการสอนวิชาพลศึกษา นักเรียนไม่มีเวลาในการฝึกซ้อมเพิ่มเติม การสอนไม่นำวัสดุอุปกรณ์มาใช้ ขนาดสถานที่เปลี่ยนเครื่องแต่งกาย ไม่สามารถประเมินได้ครบทุกด้านและขาดแคลนงบประมาณ ในการจัดกิจกรรมเสริมหลักสูตร

งานวิจัยในต่างประเทศ

ซัวเรซ (Suarez, 1975) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนรัฐบาลระดับมัธยมศึกษาของรัฐเปอโตริโก" ความมุ่งหมายของการวิจัย เพื่อเป็นการประเมินค่าโปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนมัธยมศึกษา รัฐเปอโตริโก จำนวน 12 โรงเรียน โดยพิจารณาเกณฑ์มาตรฐานในการประเมินผลขึ้นกับด้านต่อไปนี้

1. การจัดดำเนินการ
2. ลักษณะของโปรแกรมและกิจกรรม
3. อุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก
4. ข้อเสนอแนะในการเรียนรู้
5. ผลที่ได้จากการเรียนรู้

การวิจัยครั้งนี้ใช้แบบสำรวจ และการสัมภาษณ์คณะครูสอนเป็นรายบุคคล ผลการวิจัยพบว่า โปรแกรมพลศึกษาในโรงเรียนส่วนมากยังอยู่ในเกณฑ์ไม่ดี การนำโปรแกรมพลศึกษาที่วางแผนโปรแกรมโดยรัฐมาใช้ นั้น เป็นโปรแกรมที่ไม่ตรงกับสภาพความเป็นจริง สภาพของโรงเรียนนั้น ผู้เข้าร่วมกิจกรรมนั้นมีน้อย ไม่มีจำนวนนักเรียนที่แน่นอน การเรียนพลศึกษาในชั้นเรียน ขาดอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวก ซึ่งทำให้เป็นผลกระทบกระเทือนต่อการสอนและกระบวนการเรียนรู้วิชาพลศึกษา

เบลแมน (Bestman, 1975) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมผลศึกษาของนักเรียนชายในโรงเรียนมัธยมศึกษาของอำเภออานาโฮม รัฐแคลิฟอร์เนีย" โดยมีจุดมุ่งหมายเพื่อแสดงคุณภาพและประโยชน์ในปัจจุบัน ของโปรแกรมผลศึกษา ของนักเรียนชาย ในโรงเรียนมัธยมศึกษาสหศึกษาของอานาโฮม จำนวน 25 โรงเรียน โดยการใช้แบบสำรวจของเนลสัน (Neilson Score Card) ผลการวิจัยพบว่า

1. คณะผู้ทำการสอนต้องเตรียมตัวให้พร้อม และปรับปรุงการสอนให้ดีขึ้น
2. ครูผลศึกษามีฐานะทางสังคมดีกว่าครูผู้สอนอื่นๆ ทั้งในด้านผลสัมฤทธิ์ทางการสอน บุคลิกภาพ และอุปนิสัย
3. สถานที่และอุปกรณ์มีอยู่ไม่เพียงพอ
4. ครูผลศึกษามีชั่วโมงสอนมากเกินไป
5. ขาดตำราและคู่มือในการเรียนการสอนของครูผลศึกษา
6. ด้านโปรแกรมการสอนผลศึกษา ครูผลศึกษามักไม่กำหนดเนื้อหาในการสอนอย่างแน่นอน
7. มีการจัดเฉพาะโปรแกรมการสอนผลศึกษาในโรงเรียนเป็นหลัก โปรแกรมอื่นๆ แทบจะไม่มีการจัดเลย

ฮอร์ตัน (Horton, 1978) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การประเมินผลโปรแกรมผลศึกษาในวิทยาลัยชุมชนของรัฐอานาแคนซัส" โดยใช้แบบสำรวจของ เนลวัน คอมเมอร์ ออลเซน (Neilson-Comer Alson-Score Card) ในวิทยาลัย 6 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. สถานภาพของครูผู้สอนอยู่ในระดับปกติ
2. ขาดแคลนอุปกรณ์และเครื่องอำนวยความสะดวกทางผลศึกษา
3. การจัดและดำเนินการโปรแกรมผลศึกษาอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ
4. การช่วยเหลือในวงวิชาชีพอยู่ในระดับสูงกว่าปกติ
5. โปรแกรมการศึกษาของครูอยู่ในระดับต่ำกว่าปกติ

แนนทอกมาห์ (Nantogmah, 1982) ได้ทำการวิจัยเรื่อง "การวิจัยโปรแกรมผลศึกษาในโรงเรียนระดับมัธยมศึกษาในรัฐไอโอว่า" โดยใช้แบบสอบถาม ถามนักเรียนปีสุดท้าย 4 คน ต่อ 1 โรงเรียน จำนวน 68 โรงเรียน และถามผู้ทรงคุณวุฒิ 48 คน จากวิทยาลัย 22 แห่ง ผลการวิจัยพบว่า

1. มีความสัมพันธ์ในทางบวก ระหว่างกิจกรรมที่จัดให้กับกิจกรรมที่นักเรียนปีสุดท้ายชอบ
2. กีฬาประเภททีมเป็นที่นิยมอย่างมากในโรงเรียน
3. นักเรียนปีสุดท้ายต้องการให้จัดกีฬาประเภททีมมากที่สุด
4. ผู้ทรงคุณวุฒิมีความเห็นว่า ควรจัดกิจกรรมกีฬาประเภทเดี่ยว ประเภทคู่ และกีฬาเพื่อสุขภาพให้มากที่สุด